



## Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 16. jūlijā \*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pieņemamība – LESD 63. un nākamie panti – Kapitāla brīva aprīte – LESD 107. un nākamie panti – Valsts atbalsts – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants – Darījumdarbības brīvība – Tiesības uz īpašumu – Regula (ES) Nr. 575/2013 – Prudenciālās prasības attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām – 29. pants – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – 6. panta 4. punkts – Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība – Eiropas Centrālajai bankai (ECB) uzticētie īpašie uzdevumi – Deleģētā regula (ES) Nr. 241/2014 – Regulatīvie tehniskie standarti attiecībā uz iestādēm piemērojamām pašu kapitāla prasībām – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības, ir noteikts aktīvu sliekšnis un atļauts ierobežot tiesības uz akciju dzēšanu dalībnieku izstāšanās gadījumā

Lietā C-686/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 18. oktobrī un kas Tiesā registrēts 2018. gada 5. novembrī, tiesvedībā

**OC u.c.,**

*Associazione Difesa Utenti Servizi Bancari Finanziari Postali Assicurativi – Adusbef,*

*Federazione Nazionale di Consumatori ed Utenti – Federconsumatori,*

**PB u.c.,**

**QA u.c.**

pret

*Banca d'Italia,*

*Presidenza del Consiglio dei Ministri,*

*Ministero dell'Economia e delle Finanze,*

piedaloties:

*Banca Popolare di Sondrio ScpA,*

*Veneto Banca ScpA,*

\* Tiesvedības valoda – itāļu.

**Banco Popolare – Società Cooperativa,**

**Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons),**

**Banco BPM SpA,**

**Unione di banche Italiane – Ubi Banca SpA,**

**Banca Popolare di Milano,**

**Amber Capital Italia SGR SpA,**

**RZ u.c.,**

**Amber Capital UK LLP,**

**Unione di banche Italiane – Ubi Banca ScpA,**

**Banca Popolare di Vicenza ScpA,**

**Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC,**

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši M. Safjans [*M. Saffjan*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerālvokāts: Dž. Hogans [*G. Hogan*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- OC u.c. vārdā – *F. Capelli, F. S. Marini un U. Corea, avvocati,*
- *Banca d'Italia* vārdā – *D. La Licata, M. Perassi un R. D'Ambrosio, avvocati,*
- *Banca Popolare di Sondrio ScpA* vārdā – *G. Tanzarella, A. Sandulli, P. Mondini un C. Tanzarella, avvocati,*
- *Unione di banche Italiane – Ubi Banca SpA* vārdā – *G. Lombardi un G. de Vergottini, avvocati,*
- *Amber Capital Italia SGR SpA un Amber Capital UK LLP* vārdā – *G. Sciacca un P. Cardellicchio, avvocati,*
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *P. Gentili un G. M. De Socio, avvocato dello Stato,*
- Eiropas Komisijas vārdā – *V. Di Bucci un H. Krämer*, kā arī *A. Steiblyté*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 11. februāra tiesas sēdē,  
pasludina šo spriedumu.

### Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 3. pantu, 63. un nākamos pantus, kā arī LESD 107. un nākamos pantus, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 16. un 17. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.), 29. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.), 6. panta 4. punktu, kā arī Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 241/2014 (2014. gada 7. janvāris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina saistībā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz iestāžu pašu kapitāla prasībām (OV 2014, L 74, 8. lpp.), 10. pantu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar trīs tiesvedībām, no kurām pirmajā tiesvedībā OC u.c. ir vērsušies pret *Banca d’Italia* (Itālijas Banka) un *Presidenza del Consiglio dei Ministri* (Ministru padomes prezidijs, Itālija); otrajā tiesvedībā *Associazione Difesa Utenti Servizi Bancari Finanziari Postali Assicurativi – Adusbef, la Federazione Nazionale di Consumatori ed Utenti – Federconsumatori* un PB u.c. ir vērsušies pret Itālijas banku, Ministru padomes prezidiju, kā arī pret *Ministero dell’Economia e delle Finanze* (Ekonomikas un finanšu ministrija, Itālija) un trešajā tiesvedībā QA u.c. ir vērsušies pret Itālijas banku saistībā ar tiesību aktiem, kuru pēdējā minētā ir pieņēmusi, pildot prudenciālās uzraudzības funkcijas attiecībā uz Itālijas kooperatīvajām bankām.

### Atbilstošās tiesību normas

#### *Savienības tiesības*

#### *Regula Nr. 575/2013*

- 3 Saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 7. apsvērumu:  
“Šajā regulā *inter alia* būtu jāietver iestāžu prudenciālās prasības, kas saistītas konkrēti ar banku un finanšu pakalpojumu tirgu darbību un kas paredzētas, lai nodrošinātu minēto tirgu dalībnieku finanšu stabilitāti, kā arī ieguldītāju un noguldītāju augsta līmeņa aizsardzību. [..]”
- 4 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta pirmo daļu tajā ir paredzēti vienoti noteikumi par vispārējām prudenciālajām prasībām, kādām atbilst iestādes, ko uzrauga saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), ir jāievēro attiecībā uz pašu kapitāla prasībām, prasībām, kas ierobežo lielos riska darījumus, likvidātes prasībām, pārskatu sniegšanas prasībām, sviras rādītāju un | informācijas publiskas atklāšanas prasībām.
- 5 Saskaņā ar minētās regulas 26. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu kapitāla instrumenti ir iestāžu pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņu sastāvdaļas, ar noteikumu, ka tiek izpildīti šīs pašas regulas 28. pantā vai attiecīgā gadījumā 29. pantā paredzētie nosacījumi.

- 6 Regulas Nr. 575/2013 28. panta “Pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumenti” 1. punktā ir paredzēts:
- “1. Kapitāla instrumentus uzskata par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem tikai gadījumā, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
- [..]
- e) instrumenti ir beztermiņa instrumenti;
- [..]”
- 7 Šīs regulas 29. pantā “Savstarpējās vai kooperatīvās sabiedrības, krājbankas vai līdzīgas iestādes emitēti kapitāla instrumenti” ir noteikts:
- “1. Savstarpēju sabiedrību, kooperatīvo sabiedrību, krājsabiedrību un līdzīgu iestāžu emitētos kapitāla instrumentus uzskata par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem tikai tad, ja ir izpildīti 28. panta nosacījumi ar grozījumiem, kas izriet no šā panta piemērošanas
2. Saistībā ar kapitāla instrumentu dzēšanu nodrošina atbilstību šādiem nosacījumiem:
- a) izņemot gadījumus, kad to aizliedz spēkā esošie valsts tiesību akti, iestāde var atteikties instrumentus dzēst;
- b) ja spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz iestādei atteikties dzēst instrumentus, instrumentus reglamentējošajos noteikumos iestādei paredz iespēju ierobežot to dzēšanu;
- c) atteikšanās dzēst instrumentus vai instrumentu dzēšanas ierobežošana attiecīgos gadījumos var nebūt iestādes saistību nepildīšana.
- [..]
6. [Eiropas Banku iestāde (EBI)] izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu to dzēšanas ierobežojumu būtību, kas vajadzīgi gadījumā, ja spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz iestādei atteikties dzēst pašu kapitāla instrumentus.
- [..]
- Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos uzraudzības tehniskos standartus saskaņā ar [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulas (ES) Nr. 1093/2010 [(2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV 2010, L 331, 12. lpp.)], 10.līdz 14. pantu.”
- 8 Minētās regulas 30. pants “Neatbilstības pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu nosacījumiem sekas” ir formulēts šādi:
- “Tajā gadījumā, ja saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu vairs netiek nodrošināta atbilstība 28. pantā vai, attiecīgā gadījumā, 29. pantā, izklāstītajiem nosacījumiem:
- a) šo instrumentu nekavējoties pārstāj uzskatīt par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentu;
- b) akciju emisijas uzcenojuma kontus, kas saistīti ar šo instrumentu, nekavējoties pārstāj uzskatīt par pirmā līmeņa pamata kapitāla posteņiem.”

*Regula Nr. 1024/2013*

- 9 Saskaņā ar Regulas Nr. 1024/2013 1. panta pirmo daļu ar to Eiropas Centrālajai bankai (ECB) tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādņām, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī, pilnībā ņemot vērā iekšējā tirgus vienotību un integritāti un pienākumu tās nodrošināt, pamatojoties uz vienlīdzīgu attieksmi pret kredītiestādēm, lai novērstu regulējuma arbitražu.
- 10 Saskaņā ar šīs regulas 6. panta 1. punktu ECB veic savus uzdevumus vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM), ko veido ECB un valstu kompetentās iestādes, un nodrošina šī mehānisma efektīvu un saskaņotu darbību.
- 11 Minētās regulas 6. panta 4. punktā ir paredzēts:

“Attiecībā uz 4. pantā minētajiem uzdevumiem, izņemot minētā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu, ECB ir šā panta 5. punktā minētie pienākumi un valsts kompetentajām iestādēm ir šā panta 6. punktā minētie pienākumi – saskaņā ar šā panta 7. punktu un ievērojot tajā minētās procedūras – uzraudzīt šādas kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai kredītiestāžu, kas veic darījumdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāles, kas veic darījumdarbību iesaistītajās dalībvalstīs:

- tās, kuras ir mazāk nozīmīgas konsolidētā līmenī, lielākajā konsolidācijas līmenī iesaistītajās dalībvalstīs, vai individuāli kredītiestāžu, kas veic darījumdarbību neiesaistītajās dalībvalstīs, filiāļu, kas veic darījumdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, konkrētā gadījumā. Nozīmīgumu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
  - i) lielums;
  - ii) nozīmīgums Savienības vai iesaistītās dalībvalsts ekonomikā;
  - iii) pārrobežu darbības nozīmīgums.

Saistībā ar pirmo daļu kredītiestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību neuzskata par mazāk nozīmīgu, izņemot gadījumus, kad to pamato īpaši apstākļi, kas jāprecizē metodoloģijā, ja tā atbilst jebkuram no šādiem kritērijiem:

- i) kopējā aktīvu vērtība pārsniedz EUR 30 miljardus;
- ii) kopējo aktīvu attiecība pret iesaistītās dalībvalsts, kurā tā veic darījumdarbību, IKP pārsniedz 20 %; ja vien tās aktīvu kopējā vērtība nav mazāka par EUR 5 miljardiem;
- iii) pēc tam, kad attiecīgās valsts kompetentā iestāde ir paziņojusi, ka tā šādu iestādi uzskata par nozīmīgu attiecībā uz iekšzemes ekonomiku, pēc vispusīga ECB veikta minētās kredītiestādes izvērtējuma, tostarp bilances izvērtējuma, ECB pieņem lēmumu, ar ko apstiprina šādu nozīmīgumu.

ECB pēc savas iniciatīvas var uzskatīt iestādi par nozīmīgu arī tad, ja tā ir izveidojusi bankas meitas sabiedrības vairāk nekā vienā iesaistītajā dalībvalstī un tās pārrobežu aktīvi vai saistības veido ievērojamu daļu no tās kopējiem aktīviem vai saistībām, uz kuriem attiecas metodoloģijā noteiktie nosacījumi.

Tās, attiecībā uz kurām ir tieši pieprasīta vai saņemta publiskā sektora finanšu palīdzība no [Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta (EFSI)] vai [Eiropas Stabilitātes mehānisma (ESM)], nav uzskatāmas par mazāk nozīmīgām.

Neatkarīgi no iepriekšējām daļām ECB īsteno tai ar šo regulu noteiktos uzdevumus attiecībā uz trim nozīmīgākajām kredītiestādēm katrā no iesaistītajām dalībvalstīm, izņemot gadījumus, kad to pamato īpaši apstākļi.”

*Deleģētā regula Nr. 241/2014*

12 Regulas Nr. 241/2014 10. apsvērumā ir noteikts:

“Lai piemērotu pašu kapitāla noteikumus savstarpējām sabiedrībām, kooperatīvām sabiedrībām, krājsabiedrībām un līdzīgām iestādēm, pienācīgā veidā ir jāņem vērā šādu iestāžu īpašās iezīmes. Būtu jāpieņem noteikumi, lai cita starpā nodrošinātu, ka šādas iestādes vajadzības gadījumā spēj ierobežot savu kapitāla instrumentu dzēšanu. Tādējādi, ja piemērojamajos valsts tiesību aktos šādu veidu iestādēm ir aizliegts atteikt instrumentu dzēšanu, ir svarīgi, lai noteikumi, kas attiecas uz šiem instrumentiem, sniegtu iestādēm iespēju atlikt dzēšanu un ierobežot dzēšamo apjomu. [..]”

13 Šīs regulas 1. pantā ir noteikts:

“Šajā regulā paredzēti noteikumi attiecībā uz:

[..]

d) dzēšanas ierobežojumu būtību, kas vajadzīgi gadījumā, ja spēkā esošie valsts tiesību akti aizliedz iestādei atteikties dzēst pašu kapitāla instrumentus, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 29. panta 6. punktu;

[..].”

14 Minētās regulas 10. pants “Savstarpējo sabiedrību, krājsabiedrību, kooperatīvo sabiedrību un līdzīgu iestāžu emitētu kapitāla instrumentu dzēšanas ierobežojumi Regulas Nr. 575/2013 29. panta 2. punkta b) apakšpunkta un [..] 78. panta 3. punkta nolūkos” ir formulēts šādi:

“1. Iestāde var emitēt pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentus ar dzēšanas iespēju tikai tad, ja šāda iespēja ir paredzēta piemērojamos valsts tiesību aktos.

2. Iestādes spēja ierobežot dzēšanu, pamatojoties uz kapitāla instrumentus reglamentējošiem noteikumiem, kā minēts Regulas [..] Nr. 575/2013 29. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 78. panta 3. punktā, ietver gan tiesības atlikt dzēšanu, gan tiesības ierobežot dzēšamo apjomu. Iestāde spēj atlikt dzēšanu vai ierobežot dzēšamo apjomu uz neierobežotu laiku saskaņā ar 3. punktu.

3. Dzēšanas ierobežojumu apmēru, kas iekļauts instrumentus reglamentējošos noteikumos, iestāde nosaka, balstoties uz iestādes prudenciālo situāciju jebkurā laikā, ņemot vērā jo īpaši, taču ne tikai:

a) iestādes vispārējo finansiālo, likviditātes un maksātspējas stāvokli;

b) pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa kapitāla un kopējā kapitāla apjomu salīdzinājumā ar kopējo riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar prasībām, kuras noteiktas Regulas [..] Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta a) apakšpunktā, konkrētās pašu kapitāla prasības, kas minētas Direktīvas [2013/36] 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un apvienoto rezervju prasību, kas definēta minētās direktīvas 128. panta 6. punktā.”



## Itālijas tiesības

- 15 1993. gada 1. septembra *decreto legislativo n. 385 – Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia* (Leģislatīvais dekrēts Nr. 385 – Banku kodekss) (*GURI* kārtējais pielikums Nr. 230, 1993. gada 30. septembris), redakcijā, kas bija piemērojama pamatlīmenī (turpmāk tekstā – “Leģislatīvais dekrēts Nr. 385/1993”), 28. panta 2.-ter punktā ir paredzēts:

“Kooperatīvajās bankās [...] tiesības uz akciju dzēšanu izstāšanās gadījumā, arī pēc pārveidošanas vai sabiedrības dalībnieka izslēgšanas vai viņa nāves, ir ierobežotas saskaņā ar Itālijas Bankas paredzēto regulējumu, arī atkāpjoties no likuma normām, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu akciju ieskaitīšanu bankas pirmā līmeņa pamata kapitālā. Tādā pašā nolūkā Itālijas Banka var ierobežot tiesības uz dzēšanu par citiem emitētiem kapitāla instrumentiem.”

- 16 Leģislatīvā dekrēta Nr. 385/1993 29. pantā ir noteikts

“1. Kooperatīvās bankas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību.

2. Akciju nominālvērtība nevar būt mazāka par diviem euro.

2-bis Kooperatīvās bankas aktīvi nedrīkst pārsniegt 8 miljardus EUR. Ja banka ir banku grupas mātesuzņēmums, limits tiek noteikts konsolidētā līmenī.

2-ter 2.-bis punktā minētā sliekšņa pārsniegšanas gadījumā valde sasauca dalībnieku sapulci vajadzīgo lēmumu pieņemšanai. Ja viena gada laikā pēc limita pārsniegšanas aktīvi netiek samazināti zem [noteiktā] sliekšņa vai netiek pieņemts lēmums par pārveidošanu par akciju sabiedrību [...] vai likvidāciju, Itālijas Banka, ņemot vērā attiecīgos apstākļus un pārsniegšanas apmēru, var noteikt aizliegumu veikt jaunus darījumus [...] vai pasākumus, kas ir paredzēti IV sadaļas I nodaļas I iedaļā, vai ieteikt ECB atcelt atļauju banku darbībai un ieteikt Ekonomikas un finanšu ministrijai ierosināt obligātu administratīvo likvidāciju. Tas neskar Itālijas Bankai saskaņā ar šo likumdošanas dekrētu piešķirtās ieviešanas un sankciju noteikšanas pilnvaras.

2-quater Itālijas Banka pieņem šā panta īstenošanas noteikumus.

[..]”

- 17 2015. gada 24. janvāra *decreto-legge n. 3, recante “Misure urgenti per il sistema bancario e gli investimenti”* (Dekrētlikums Nr. 3 par steidzamiem pasākumiem banku sistēmai un ieguldījumiem) (2015. gada 24. janvāra *GURI* Nr. 19), kas pārveidots par likumu ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2015. gada 24. marta *legge n. 33* (Likums Nr. 33) (2015. gada 25. marta *GURI* Nr. 70), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīmenī (turpmāk tekstā – “Dekrēts Nr. 3/2015”), 1. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Šī dekrēta piemērošanas sākumposmā kooperatīvās bankas, kurām šī dekrēta spēkā stāšanās dienā ir atļauja, pielāgojas [Leģislatīvā dekrēta Nr. 385/1993] 29. panta 2.-bis un 2.-ter punkta normām, kas ir ieviestas ar šo pantu, 18 mēnešu laikā no īstenošanas noteikumu, kurus Itālijas Banka pieņem saskaņā ar minēto 29. pantu, spēkā stāšanās dienas”.

- 18 Ar 2018. gada 25. jūlija *decreto-legge n. 91* (Dekrētlikums Nr. 91) (2018. gada 25. jūlija *GURI* Nr. 171), kas pārveidots ar 2018. gada 21. septembra *legge n. 108* (2018. gada 21. septembra Likums Nr. 108) (2018. gada 21. septembra *GURI* Nr. 220), Dekrētlikuma Nr. 3/2015 1. panta 2. punktā paredzētais 18 mēnešu termiņš tika pagarināts līdz 2018. gada 31. decembrim.

- 19 Ar 2015. gada 9. jūnija 9. atjauninājumu 2013. gada 17. decembra Apkārtrakstā Nr. 285 “Banku uzraudzības noteikumi” (turpmāk tekstā – “Apkārtraksta Nr. 285 9. atjauninājums”) Itālijas Banka īstenoja Leģislatīvā dekrēta Nr. 385/1993 28. un 29. pantu.

- 20 It īpaši, pamatojoties uz Leģislatīvā dekrēta Nr. 385/1993 28. panta 2.-ter punktu, Apkārtraksta Nr. 285 9. atjauninājumā ir paredzēts, ka kooperatīvo banku un kooperatīvo kredītbanku statūtos tiek paredzēts piešķirt struktūrai ar stratēģiskās uzraudzības funkciju tiesības – pēc struktūras ar vadības funkciju priekšlikuma, uzklaustot struktūru ar kontroles funkciju, – ierobežot vai atlikt, pilnībā vai daļēji un bez laika ierobežojumiem, sabiedrības dalībnieka – kurš izstājas, tiek izslēgts vai nomirst – akciju un citu pirmā līmeņa pamata kapitālā ieskaitāmo kapitāla instrumentu dzēšanu (tostarp bankas pārveidošanas gadījumā).
- 21 Iesniedzējtiesas lēmumā ir norādīts, ka visas Itālijas kooperatīvās bankas, izņemot divas no tām, ir izpildījušas iepriekš minētās Itālijas tiesību normas.

### **Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi**

- 22 Celdami trīs dažādas prasības *Tribunale amministrativo regionale per il Lazio* (Lacio Reģionālā administratīvā tiesa, Itālija), prasītāji pamatlietā ir vērsušies pret Itālijas Bankas pieņemtajiem tiesību aktiem, tostarp pret Apkārtraksta Nr. 285 9. atjauninājumu; prasības tika noraidītas ar spriedumiem Nr. 6548/2016, Nr. 6544/2016 un Nr. 6540/2016.
- 23 Par šiem spriedumiem prasītāji pamatlietā iesniedza apelācijas sūdzības iesniedzējtiesā *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija), kas izdeva rīkojumus, ar kuriem tiek apturēta Apkārtraksta Nr. 285 9. atjauninājuma spēkā esamība, un izvirzīja jautājumus par Dekrētlikuma Nr. 3/2015 atbilstību Konstitūcijai.
- 24 Ar spriedumu Nr. 99/2018 *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa, Itālija) minētos jautājumus atzina par nepamatotiem.
- 25 Pēc tiesvedības atsākšanas iesniedzējtiesā tā ar rīkojumu Nr. 3645/2018 pagarināja iepriekš noteikto tiesību akta spēkā esamības apturēšanu līdz dienai, kad tiks pasludināts spriedums, ar kuru lieta tiks izspriesta pēc būtības, izņemot Dekrētlikuma Nr. 3/2015 1. panta 2. punktā paredzēto 18 mēnešu termiņu, kurš jau bija pagarināts ar likumu līdz 2018. gada 31. decembrim.
- 26 Šādos apstākļos *Consiglio di Stato* (Valsts padome) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Regulas [Nr. 575/2013] 29. pants, Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pants, Hartas 16. un 17. pants, tos skatot kopā arī ar Regulas [Nr. 1024/2013] 6. panta 4. punktu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015 [..] 1. pants [..], kurā ir paredzēts aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot, kooperatīvajai bankai ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrību, nosakot šo limitu 8 miljardu EUR aktīvu apmērā? Turklāt, vai minētie Eiropas Savienības tiesību parametri liedz arī tādu valsts tiesisko regulējumu, kas gadījumā, ja kooperatīvā banka tiek pārveidota par akciju sabiedrību, ļauj tai atlikt vai ierobežot, arī uz nenoteiktu laiku, sabiedrības dalībnieka, kas ir izstājies, akciju dzēšanu?
- 2) Vai LESD 3. un 63. un nākamie panti, kas reglamentē konkurenci iekšējā tirgū un brīvu kapitāla apriti, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015 [..] 1. pants, kas ierobežo banku darbību kooperatīva veidā ar noteiktu aktīvu sliekšni, kuru pārsniedzot, tai ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrību?
- 3) Vai LESD 107. un nākamie panti valsts atbalsta jomā liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015 1. pants [..], kurā ir paredzēts, ka kooperatīvā banka ir jāpārveido par akciju sabiedrību, ja tiek pārsniegts noteikts aktīvu sliekšnis (kas ir noteikts 8 miljardu EUR apmērā), paredzot ierobežojumus sabiedrības dalībnieka daļu dzēšanai izstāšanās gadījumā, lai novērstu iespējamo pārveidotās bankas likvidāciju?



- 4) Vai Regulas Nr. 575/2013 [...] 29. pants, to skatot kopā ar Deleģētās regulas Nr. 241/2014 [...] 10. pantu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015 1. pants [...], kā tas ir interpretēts *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) spriedumā Nr. 99/2018, kas ļauj kooperatīvajai bankai atlikt dzēšanu uz nenoteiktu laikposmu un pilnībā vai daļēji ierobežot dzēšamo apjomu?
- 5) Ja Tiesa piekritīs atbildētāju ieteiktajai Eiropas tiesiskā regulējuma interpretācijai, Tiesai tiek lūgts izvērtēt Deleģētās regulas Nr. 241/2014 [...] 10. panta likumību Eiropas līmenī, ņemot vērā [...] Hartas 16. un 17. pantu, to skatot kopā arī ar [...] Hartas 52. panta 3. punktu un ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru par [Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas] 1. papildu protokola[, kas parakstīts Parīzē 1952. gada 20. martā,] 1. pantu.”

### Tiesvedība Tiesā

- 27 Iesniedzējtiesa ir lūgusi Tiesu izskatīt lietu paātrinātā tiesvedībā saskaņā ar Tiesas Reglamenta 105. panta 1. punktu.
- 28 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 18. janvāra rīkojumu lietā *Adusbef* u.c. (C-686/18, nav publicēts, EU:C:2019:68) šis lūgums tika noraidīts.

### Par prejudiciālajiem jautājumiem

#### *Par pieņemamību*

- 29 Atbilstoši *Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA* apgalvojumam – tā kā šis lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir iesniegts pēc tam, kad *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) bija nospriedusi, ka pamatlietā aplūkotais tiesiskais regulējums atbilst Itālijas Konstitūcijai, pastāv risks, ka tiesvedība *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) nav savienojama ar šo lūgumu, un tādēļ šis lūgums esot nepieņemams visā tā kopumā.
- 30 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ar LESD 267. pantu ieviestā Tiesas un valsts tiesu sadarbības sistēmas darbība un Savienības tiesību pārākuma princips paredz, ka valsts tiesai ir jāspēj jebkurā tiesvedības brīdī, ko tā uzskata par piemērotu, un pat pēc tam, kad ir noslēdzies blakusprocess atbilstības konstitūcijai pārbaudei, uzdot Tiesai jebkādu prejudiciālu jautājumu, ko tā uzskata par vajadzīgu (spriedumi, 2010. gada 22. jūnijs, *Melki un Abdeli*, C-188/10 un C-189/10, EU:C:2010:363, 52. punkts, kā arī 2017. gada 20. decembris, *Global Starnet*, C-322/16, EU:C:2017:985, 22. punkts).
- 31 Tādējādi Savienības tiesību efektivitāte tiktu apdraudēta un LESD 267. panta lietderīgā iedarbība tiktu vājināta, ja tā procesa dēļ, kurā tiek pārbaudīta atbilstība konstitūcijai, būtu traucēta valsts tiesas iespēja vērsties Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem un nekavējoties piemērot Savienības tiesības atbilstoši Tiesas nolēmumam vai judikatūrai (spriedums, 2017. gada 20. decembris, *Global Starnet*, C-322/16, EU:C:2017:985, 23. punkts).
- 32 *Consiglio di Stato* (Valsts padome) kā augstākajai tiesai pat ir pienākums saskaņā ar LESD 267. panta trešo daļu vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja tā konstatē, ka strīda pamatā ir risināms jautājums, uz kuru attiecas LESD 267. panta pirmā daļa, pat ja šis pašas tiesvedības ietvaros tā var uzdot jautājumu attiecīgās dalībvalsts konstitucionālajai tiesai par valsts tiesību normu atbilstību konstitūcijai (pēc analogijas skat. spriedumu, 2013. gada 15. janvāris, *Križan* u.c., C-416/10, EU:C:2013:8, 72. punkts).

- 33 Līdz ar to apstākļi, ka *Corte costituzionale* (Konstitucionālā tiesa) ir lēmusi par pamatlietā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma atbilstību Itālijas Konstitūcijas normām, nekādi neietekmē šo pienākumu vērsties Tiesā ar jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju vai spēkā esamību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Global Starnet*, C-322/16, EU:C:2017:985, 25. punkts).
- 34 No tā izriet, ka šī apstākļa dēļ lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu nevar tikt atzīts par nepieņemamu.
- 35 Turklāt Itālijas Banka, *Unione di Banche Italiane – Ubi Banca, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, Amber Capital UK LLP*, Itālijas valdība un Eiropas Komisija apgalvo, ka prejudiciālie jautājumi ir pilnībā vai daļēji nepieņemami, jo iesniedzējtiesas sniegtās norādes neesot pietiekamas un šiem jautājumiem neesot nozīmes pamatlietas izspriešanā.
- 36 Attiecībā uz norādēm, kurām ir jābūt jebkurā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai LESD 267. pantā paredzētajā Tiesas sadarbībā ar valstu tiesām vajadzība nodrošināt Savienības tiesību interpretāciju, kas būtu noderīga valsts tiesai, prasa, lai attiecīgā valsts tiesa izklāstītu tās uzdoto jautājumu faktisko apstākļu un tiesiskā regulējuma kontekstu vai vismaz paskaidrotu šo jautājumu pamatā esošās faktiskās situācijas. Proti, par Savienības tiesību akta interpretāciju vai spēkā esamību Tiesa var lemt, vienīgi pamatojoties uz faktiem, ko tai ir norādījuši valsts tiesa (rīkojumi, 2017. gada 5. oktobris, OJ, C-321/17, nav publicēts, EU:C:2017:741, 12. punkts, un 2019. gada 5. jūnijs, *Wilo Salmson France*, C-10/19, nav publicēts, EU:C:2019:464, 12. punkts).
- 37 Tāpat Tiesa arī ir uzsvērusi, ka ir svarīgi, lai valsts tiesa norādītu precīzus iemeslus, kuru dēļ tai rodas jautājumi par Savienības tiesību interpretāciju un kuru dēļ tā uzskata, ka Tiesai ir jāuzdod prejudiciāli jautājumi. Tā jau ir nospriedusi, ka valsts tiesai pašā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jāsniedz minimāls skaidrojums par to, kāpēc tā ir izvēlējusies konkrētās Savienības tiesību normas, kuras tā lūdz interpretēt, kā arī par saikni, ko tā saskata starp šīm tiesību normām un tajā izskatāmajā lietā piemērojamiem valsts tiesību aktiem (rīkojumi, 2016. gada 12. maijs, *Security Service u.c.*, no C-692/15 līdz C-694/15, EU:C:2016:344, 20. punkts, kā arī 2019. gada 5. jūnijs, *Wilo Salmson France*, C-10/19, nav publicēts, EU:C:2019:464, 13. punkts).
- 38 Šīs prasības attiecībā uz lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturu ir skaidri noteiktas Tiesas Reglamenta 94. pantā, kam LESD 267. pantā paredzētās sadarbības ietvaros iesniedzējtiesai ir jābūt zināmam un kas tai ir stingri jāievēro (rīkojumi, 2016. gada 12. maijs, *Security Service u.c.*, no C-692/15 līdz C-694/15, EU:C:2016:344, 18. punkts; 2019. gada 5. jūnijs, *Wilo Salmson France*, C-10/19, nav publicēts, EU:C:2019:464, 14. punkts, kā arī 2019. gada 7. novembris, P.J., C-513/19, nav publicēts, EU:C:2019:953, 15. punkts). Šīs prasības ir arī atspoguļotas Eiropas Savienības Tiesas Ieteikumos valstu tiesām par prejudiciālā nolēmuma tiesvedības ierosināšanu (OV 2019, C 380, 1. lpp.).
- 39 Visbeidzot saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts tiesas iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir jānoraida, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu (spriedums, 2014. gada 10. jūlijs, *Apple*, C-421/13, EU:C:2014:2070, 30. punkts, un rīkojums, 2019. gada 17. janvāris, *Cipollone*, C-600/17, nav publicēts, EU:C:2019:29, 21. punkts).
- 40 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, ir jāpārbauda pirmā pamata pirmās daļas pamatotība.

#### *Par pirmā jautājuma pirmo daļu*

- 41 Ar pirmā jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 575/2013 29. pants, Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pants, kā arī Hartas 16. un 17. pants, lasot tos kopsakarā ar Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais

regulējums, kurā ir noteikts aktīvu sliekšnis astoņu miljardu EUR apmērā, kuru pārsniedzot, kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām.

- 42 Regulas Nr. 1024/2013 6. pantā ir noteikta kārtība, kādā VUM, ko veido ECB un valstu kompetentās iestādes, ietvaros tiek veikti uzdevumi, kas kredītiestāžu prudenciālās uzraudzības jomā ar šo regulu ir uzticēti ECB.
- 43 Šajā kontekstā minētā 6. panta 4. punktā būtībā ir paredzēti kritēriji, kas ļauj noteikt gadījumus, kuros šos uzdevumus veic tikai ECB, un tos, kuros valsts kompetentās iestādes palīdz ECB veikt minētos uzdevumus, decentralizēti īstenojot dažus no šiem uzdevumiem attiecībā uz mazāk nozīmīgām kredītiestādēm minētā 6. panta 4. punkta pirmās daļas izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 8. maijs, *Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB*, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 41. punkts).
- 44 Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktā nav noteikts nekāds aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot, kooperatīvajām bankām ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus vai likvidēties. Šajā tiesību normā šāda maksimālā sliekšņa noteikšana nav nedz prasīta, nedz arī aizliegta.
- 45 Šī 6. panta 4. punkta otrās daļas i) punktā noteiktais aktīvu sliekšnis 30 miljardu EUR apmērā ir viens no šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem, lai identificētu kredītiestādes, kuras nevar uzskatīt par mazāk nozīmīgām minētā 6. panta 4. punkta piemērošanas nolūkā.
- 46 Līdz ar to Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktam nav nekāda sakara ar pamatlietā aplūkotajā valsts tiesiskajā regulējumā noteikto astoņu miljardu EUR aktīvu sliekšni.
- 47 Tāpat Regulas Nr. 575/2013 29. pants un Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pants arī nav saistīti ar šo sliekšni.
- 48 Proti, šajās tiesību normās – kurās saistībā ar šajās regulās paredzētajiem noteikumiem par prudenciālajām prasībām pašu kapitāla jomā ir paredzēti nosacījumi, kuriem ir jābūt izpildītiem, lai savstarpēju sabiedrību, kooperatīvo sabiedrību, krājsabiedrību un līdzīgu iestāžu emitētie kapitāla instrumenti tiktu uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, – nav noteikts aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot, šīm sabiedrībām vai iestādēm ir jāpārveidojas par akciju sabiedrībām, jāsamazina savi aktīvi vai jālikvidējas. Tajos dalībvalstīm nav nedz uzlikts pienākums noteikt šādu sliekšni, nedz arī tām ir aizliegts to noteikt.
- 49 Šādos apstākļos, tā kā Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktam, Regulas Nr. 575/2013 29. pantam un Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pantam nav nekāda sakara ar pamatlietā aplūkotajā tiesiskajā regulējumā noteikto aktīvu sliekšni, šķiet, ka šo tiesību normu interpretācijai acīmredzami nav nozīmes.
- 50 Turklāt iesniedzējtiesa nav paskaidrojusi nedz iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka šāda interpretācija būtu nozīmīga, lai atrisinātu tajā izskatāmo strīdu, nedz arī saikni, ko tā ir konstatējusi starp minētajām tiesību normām un šo tiesisko regulējumu.
- 51 Attiecībā uz lūgumu interpretēt Hartas 16. un 17. pantu, no Hartas 51. panta 1. punkta izriet, ka tās noteikumi attiecas uz dalībvalstīm tikai tad, ja tās īsteno Savienības tiesības.
- 52 No Tiesas judikatūras izriet, ka jēdziens “Savienības tiesību piemērošana” Hartas 51. panta izpratnē paredz, ka starp Savienības tiesību aktu un valsts pasākumu ir jābūt pietiekamai saiknei, kas ir ciešāka nekā divu jomu līdzīgums vai vienas jomas netiešā ietekme uz otru jomu (spriedumi, 2014. gada 6. marts, *Siragusa*, C-206/13, EU:C:2014:126, 24. punkts; 2014. gada 10. jūlijs, *Julián Hernández u.c.*, C-198/13, EU:C:2014:2055, 34. punkts, un 2016. gada 6. oktobris, *Paoletti u.c.*, C-218/15, EU:C:2016:748, 14. punkts).

- 53 Šajā ziņā Tiesa ir secinājusi, ka Savienības pamattiesības nav piemērojamas valsts tiesiskajam regulējumam tādēļ, ka Savienības tiesībās attiecīgajā jomā nav paredzēti nekādi konkrēti pienākumi dalībvalstīm saistībā ar situāciju pamatlietā (spriedumi, 2014. gada 6. marts, *Siragusa*, C-206/13, EU:C:2014:126, 26. punkts, un 2014. gada 10. jūlijs, *Julián Hernández u.c.*, C-198/13, EU:C:2014:2055, 35. punkts).
- 54 Līdz ar to, kā izriet no iepriekš minētajiem apsvērumiem, nevienā no Savienības tiesību normām, kuras iesniedzējtiesa ir minējusi sava pirmā jautājuma pirmajā daļā, dalībvalstīm nav uzlikts pienākums noteikt tādu aktīvu sliksni kā pamatlietā, kuru pārsniedzot, kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus vai likvidēties.
- 55 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, pirmā jautājuma pirmā daļa ir nepieņemama kopumā.

*Par otrā jautājuma pieņemamību*

- 56 Otrais jautājums ir par to, vai ar LESD 3., kā arī 63. un nākamajiem pantiem ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts aktīvu sliksnis banku darbību veikšanai kooperatīvo banku formā, kuru pārsniedzot, šīm bankām, kas izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus, nepārsniedzot minēto sliksni, vai likvidēties.
- 57 Šis jautājums ir nepieņemams, ciktāl tas attiecas uz LESD 3. panta interpretāciju, jo iesniedzējtiesa tikai lūdz interpretēt šo tiesību normu “[konkurences jomā] iekšējā tirgū”, un lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu nav ietverts nekāds izklāsts par iemesliem, kas šai tiesai ir likuši šaubīties par minētās tiesību normas interpretāciju, kā arī saikni, ko tā ir konstatējusi starp šo tiesību normu un pamatlietu.

*Par trešā jautājuma pieņemamību*

- 58 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 107. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā, pirmkārt, ir noteikts aktīvu sliksnis, kuru pārsniedzot, kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus, nepārsniedzot minēto sliksni, vai likvidēties, un kas, otrkārt, ļauj attiecīgajai iestādei piemērot ierobežojumus sabiedrības dalībnieka daļu dzēšanai izstāšanās gadījumā, lai novērstu iespējamo likvidāciju.
- 59 Tomēr iesniedzējtiesa ar prasīto precizitāti un skaidrību nav norādījusi nedz iemeslus, kas tai ir likuši šaubīties par šo Savienības tiesību normu interpretāciju, nedz saikni, ko tā ir konstatējusi starp šīm pēdējām minētajām normām un pamatlietā aplūkoto valsts tiesisko regulējumu.
- 60 Iesniedzējtiesa nav paskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ tā varētu uzskatīt, ka ar tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds tiek aplūkots pamatlietā, tiek piešķirtas priekšrocības, ka ar to tiek ieviests selektīvs pasākums, ka atbalsts tiek piešķirts no valsts līdzekļiem vai rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus. Līdz ar to iesniedzējtiesa nav sniegusi Tiesai informāciju, kas ļautu tai izvērtēt, vai šāds pasākums var tikt kvalificēts kā “valsts atbalsts” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 61 Šādos apstākļos attiecībā uz trešo jautājumu lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu neatbilst Reglamenta 94. pantā paredzētajām prasībām un neļauj Tiesai sniegt iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi uz šo jautājumu, kas līdz ar to ir jāatzīst par nepieņemamu.

*Par piektā jautājuma pieņemamību*

- 62 Uzdodama piekto jautājumu, iesniedzējtiesa būtībā lūdz Tiesu lemt par Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. panta spēkā esamību.
- 63 Šajā ziņā ir būtiski, ka iesniedzējtiesa norāda arī precīzus iemeslus, kādēļ tai ir radušās šaubas par konkrētu Savienības tiesību normu spēkā esamību, un izklāsta spēkā neesamības iemeslus, uz kuriem tā varētu atsaukties (spriedums, 2016. gada 4. maijs, *Philip Morris Brands u.c.*, C-547/14, EU:C:2016:325, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 64 No iepriekš izklāstītā izriet, no vienas puses, ka prejudiciāla nolēmuma tiesvedības ietvaros Tiesa pārbauda Savienības tiesību akta vai atsevišķu tā normu spēkā esamību attiecībā pret lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu ietvertajiem spēkā neesamības pamatiem. No otras puses, ja netiek skaidri minēti konkrēti iemesli, kādēļ iesniedzējtiesai ir šaubas par šī akta vai šo normu spēkā esamību, jautājumi par to spēkā esamību ir nepieņemami (spriedums, 2016. gada 4. maijs, *Philip Morris Brands u.c.*, C-547/14, EU:C:2016:325, 50. punkts).
- 65 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka iesniedzējtiesa nav izklāstījusi iemeslus, kas tai ir likuši šaubīties par Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. panta spēkā esamību.
- 66 Šādos apstākļos piektais jautājums ir jāatzīst par nepieņemamu.

*Par lietas būtību*

*Par pirmā jautājuma otro daļu un par ceturto jautājumu*

- 67 Pirmā jautājuma otrā daļa un ceturtais jautājums attiecas uz tāda valsts tiesiskā regulējuma saderību ar noteiktām Savienības tiesību normām, ar kuru kooperatīvajām bankām ir atļauts ierobežot savu pašu kapitāla instrumentu dzēšanu.
- 68 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta mērķis, kā tas ir atgādināts šā sprieduma 42. un 43. punktā, nav saistīts ar šādām tiesībām ierobežot pašu kapitāla instrumentu dzēšanu un ka līdz ar to šīs tiesību normas interpretācijai šajā ziņā nav nozīmes. Līdz ar to šie jautājumi ir jāpārformulē, abstrahējoties no minētās tiesību normas.
- 69 Tādējādi ar pirmā jautājuma otro daļu un ceturto jautājumu, kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 575/2013 29. pants, Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pants, kā arī Hartas 16. un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru tajā reģistrētai kooperatīvajai bankai ir atļauts uz nenoteiktu laiku atlikt sabiedrības dalībnieka daļu dzēšanu izstāšanās gadījumā un samazināt [dzēšamo] summu.

*– Regulas Nr. 575/2013 29. pants un Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pants*

- 70 No Regulas Nr. 575/2013 7. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējs ir vēlējis, lai tajā it īpaši būtu ietvertas iestādēm piemērojamas prudenciālās prasības, kuras stingri attiecas uz banku un finanšu pakalpojumu tirgu darbību un kuru mērķis ir nodrošināt operatoru finansiālo stabilitāti šajos tirgos, kā arī ieguldītāju un noguldītāju augstu aizsardzības līmeni.
- 71 Saskaņā ar šīs regulas 1. panta pirmās daļas a) punktu tajā ir paredzēti vienoti noteikumi par vispārējām prudenciālajām prasībām, kas saskaņā ar Direktīvu 2013/36 ir jāievēro visām uzraudzītajām iestādēm, kuras ir pakļautas pašu kapitāla prasībām.



- 72 Šajā kontekstā minētās regulas 28. pantā ir izklāstīti nosacījumi, kuri ir jāizpilda, lai kapitāla instrumenti tiktu uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, un šīs pašas regulas 29. pantā ir paredzēti īpaši nosacījumi, kas šajā nolūkā ir jāizpilda attiecībā uz kapitāla instrumentiem, ko emitējušas savstarpējās vai kooperatīvās sabiedrības, krājsabiedrības vai līdzīgas iestādes.
- 73 It īpaši saskaņā ar Regulas Nr. 575/2013 29. panta 2. punkta a) apakšpunktu iestādei ir jābūt iespējai atteikties dzēst šos instrumentus, ja vien valsts tiesību aktos tas nav aizliegts. Pēdējā minētajā gadījumā šajā 29. panta 2. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka tiesību normas, kas reglamentē minētos instrumentus, dod iestādei tiesības ierobežot šādu dzēšanu.
- 74 Komisija, pamatojamās uz minēto 29. panta 6. punktu, ir pieņēmusi noteikumus, kuros ir precizēti šo tiesību īstenošanas noteikumi, lai ierobežotu savstarpējo vai kooperatīvo sabiedrību, krājsabiedrību vai līdzīgu iestāžu emitētu kapitāla instrumentu dzēšanu. Šie noteikumi ir izklāstīti Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pantā.
- 75 Attiecīgi saskaņā ar šīs Deleģētās regulas 10. panta 2. punkta pirmo teikumu minētā iespēja ietver tiesības atlikt dzēšanu un ierobežot tās apmēru.
- 76 Šīs tiesību normas otrajā teikumā ir precizēts, ka šīs tiesības var tikt īstenotas uz neierobežotu laiku saskaņā ar minētās Deleģētās regulas 10. panta 3. punktu, kurā ir paredzēts, ka tiesību normās, kas reglamentē kapitāla instrumentus, paredzēto dzēšanas ierobežojumu apjomu attiecīgā iestāde nosaka tā, lai jebkurā brīdī tiktu ņemta vērā tās prudenciālā situācija un – it īpaši, bet ne tikai – šīs iestādes vispārējā finanšu, likviditātes un maksāspējas situācija, kā arī pirmā līmeņa pamata kapitāla, pirmā līmeņa pašu kapitāla un kopējā pašu kapitāla apjoms salīdzinājumā ar kopējo riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar prasībām, kuras ir noteiktas tās pašas Deleģētās regulas 10. panta 3. punkta b) apakšpunktā.
- 77 Tādējādi no Regulas Nr. 575/2013 29. panta un no Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. panta izriet, pirmkārt, ka savstarpējo vai kooperatīvo sabiedrību, krājsabiedrību vai līdzīgu iestāžu emitētu kapitāla instrumentu atbilstība pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem – gadījumā, ja valsts tiesībās šādām iestādēm ir aizliegts atteikties dzēst savus pašu kapitāla instrumentus, – ir pakļauta nosacījumam, ka attiecīgajām iestādēm ir tiesības ierobežot šo dzēšanu, kas ietver tiesības atlikt dzēšanu un ierobežot tās apmēru, un, otrkārt, attiecīgā iestāde nosaka dzēšanas ierobežojumu apmēru, ņemot vērā iestādes prudenciālo situāciju jebkurā laikā.
- 78 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka ar pamatlietā aplūkotojām Itālijas tiesību normām principā Itālijas kooperatīvajām bankām tiek liegts atteikt pašu kapitāla instrumentu dzēšanu. Savukārt saskaņā ar tām ir atļauts ierobežot akciju dzēšanu dalībnieka izstāšanās gadījumā, ja šāda ierobežošana izrādās nepieciešama, lai nodrošinātu, ka šo banku emitētie kapitāla instrumenti var tikt iegrāmatoti kā pirmā līmeņa pašu pamata kapitāla instrumenti. No šī lēmuma arī izriet, ka saskaņā ar šīm tiesību normām minētās bankas var atlikt šo dzēšanu uz nenoteiktu laika posmu un pilnībā vai daļēji ierobežot šīs dzēšanas apmēru.
- 79 Attiecīgi, kā izriet no paša Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. panta 2. punkta otrā teikuma formulējuma, gadījumā, ja ar valsts tiesībām ir aizliegts atteikt pašu kapitāla instrumentu dzēšanu, Regulas Nr. 575/2013 29. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā iespēja ļauj atlikt šo dzēšanu un ierobežot tās apmēru uz neierobežotu laiku saskaņā ar šīs Deleģētās regulas 10. panta 3. punktu, proti, tik ilgi, cik tas ir nepieciešams attiecībā uz prudenciālo situāciju, it īpaši ņemot vērā šajā pēdējā minētajā normā minētos elementus.
- 80 Līdz ar to Regulas Nr. 575/2013 29. pantam un Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pantam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru tajā reģistrētām kooperatīvajām bankām nav atļauts atteikt pašu kapitāla instrumentu dzēšanu, bet ar kuru, – ja tas izrādās nepieciešams, lai



nodrošinātu, ka kapitāla instrumenti tiktu uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, – minētajām bankām ir ļauts uz nenoteiktu laikposmu atlikt sabiedrības dalībnieka akciju dzēšanu izstāšanās gadījumā un pilnībā vai daļēji ierobežot šīs dzēšanas apmēru.

– Par Hartas 16. panta 17. punktu

- 81 Saskaņā ar Hartas 16. pantu darījumdarbības brīvību atzīst saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi.
- 82 Ar šo pantu piešķirtā aizsardzība ietver brīvību nodarboties ar saimniecisko darbību vai komercdarbību, līgumu slēgšanas brīvību un brīvu konkurenci (spriedumi, 2013. gada 22. janvāris, *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 42. punkts; 2013. gada 17. oktobris, *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, 25. punkts, kā arī 2018. gada 12. jūlijs, *Spika u.c.*, C-540/16, EU:C:2018:565, 34. punkts).
- 83 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru darījumdarbības brīvība nav absolūta prerogāta. Tā var tikt pakļauta plaša mēroga valsts varas iejaukšanās pasākumiem, kuri vispārējās interesēs var radīt ierobežojumus saimnieciskās darbības veikšanai (spriedumi, 2013. gada 22. janvāris, *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 45. un 46. punkts; 2013. gada 17. oktobris, *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, 28. punkts, kā arī 2017. gada 26. oktobris, *BB construct*, C-534/16, EU:C:2017:820, 36. punkts).
- 84 Saskaņā ar Hartas 17. panta 1. punktu ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam, un nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs.
- 85 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka šajā tiesību normā garantētās tiesības uz īpašumu nav absolūta prerogāta un ka to izmantošana var tikt ierobežota ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi faktiski atbilst Savienības vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas apdraud šādi garantēto tiesību pašu būtību (spriedums, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising u.c./Komisija un ECB*, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69. un 70. punkts).
- 86 Turklāt ir jāatgādina, ka Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauts, ka tajā noteikto brīvību – tostarp darījumdarbības brīvības un tiesību uz īpašumu – izmantošanai var tikt piemēroti ierobežojumi, ciktāl šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, ar tiem tiek respektēta šo tiesību un brīvību būtība un, ievērojot samērīguma principu, tie ir nepieciešami un faktiski atbilst vispārējo interešu mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.
- 87 Valsts tiesiskajā regulējumā atzītā iespēja, atbilstoši kurai kooperatīvās bankas var ierobežot savu pašu kapitāla instrumentu dzēšanu, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka to emitētie kapitāla instrumenti var tikt iegrāmatoti kā pirmā līmeņa pašu pamata kapitāla instrumenti, ir noteikta tiesību aktā Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē.
- 88 Hartas 16. pantā garantētās darījumdarbības brīvības un tās 17. pantā nostiprināto tiesību uz īpašumu būtība ir ievērota tādā valsts tiesiskajā regulējumā kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēta iespēja ierobežot akciju dzēšanu dalībnieka izstāšanās gadījumā un kuras mērķis ir izpildīt Regulas Nr. 575/2013 29. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto nosacījumu, lai kapitāla instrumenti tiktu uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem.

- 89 Proti, pirmkārt, šīs iespējas rezultātā īpašums netiek atņemts, un līdz ar to tā nav uzskatāma par iejaukšanos, kas apdraud īpašuma tiesību pašu būtību. Otrkārt, pieņemot, ka minētā iespēja tiktu uzskatīta par tādu, kas ierobežo darījumdarbības brīvību, ar to tiktu ievērots šīs brīvības saturs, jo banku darbības veikšana netiek liegta. Šajā ziņā Tiesa ir atzinusi, ka kooperatīvās sabiedrības ievēro īpašus darbības principus, kas tās skaidri nošķir no citiem tirgus dalībniekiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 8. septembris, *Paint Graphos* u.c., no C-78/08 līdz C-80/08, EU:C:2011:550, 55. punkts).
- 90 Attiecībā uz pamatlietā aplūkotā tiesiskā regulējuma mērķiem papildus tam, ka paredzot minēto iespēju, ar to tiek īstenots šis nosacījums, iesniedzējtiesa norāda, ka šī tiesiskā regulējuma mērķis ir nodrošināt atbilstību starp kooperatīvās bankas juridisko formu un to, cik tā ir liela, kā arī Savienības prudenciālo noteikumu, ar kuriem tiek regulēta banku darbības veikšana, ievērošanu. Šī tiesa uzskata, ka minētā tiesiskā regulējuma mērķis tādējādi esot padarīt kooperatīvo banku darījumdarbības formu saderīgāku ar atsauces tirgus dinamiku, garantēt lielāku konkurētspēju šīm bankām, kā arī veicināt lielāku pārskatāmību to organizācijā, darbībā un pienākumos.
- 91 Šādi mērķi, kas kooperatīvo banku sektorā var nodrošināt labu pārvaldību, šo banku stabilitāti, kā arī banku darbības prudenciālu veikšanu, palīdz novērst attiecīgo iestāžu darbības traucējumus vai pat sistēmiskus riskus un līdz ar to garantēt banku un finanšu sistēmas stabilitāti.
- 92 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru mērķi nodrošināt banku un finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī novērst sistēmisku risku ir Savienības izvirzīti vispārējo interešu mērķi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 69., 88. un 91. punkts; 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 71. un 74. punkts, kā arī 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 51. un 54. punkts).
- 93 Proti, finanšu pakalpojumiem Savienības ekonomikā ir būtiska loma. Turklāt bankas un kredītiestādes ir būtisks finansējuma avots uzņēmumiem, kas darbojas dažādos tirgos. Bez tam bankas bieži vien ir savstarpēji cieši saistītas un daudzas no tām darbojas starptautiskā tirgū. Šī iemesla dēļ vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tas savukārt rada negatīvas ietekmes risku citās tautsaimniecības nozarēs (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 50. punkts, kā arī 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72. punkts).
- 94 Turklāt, kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 81. un 104. punktā, pastāv acīmredzama sabiedrības interese nodrošināt, lai ieguldījums bankas pamata pašu kapitālā netiktu negaidīti izņemts, un tādējādi izvairīties no šādas bankas, kā arī banku nozares pakļaušanas prudenciālajai nestabilitātei.
- 95 Līdz ar to ir jāuzskata, ka tiesību uz īpašumu īstenošanas ierobežojumi un, pieņemot, ka tādi pastāv, brīvības veikt darījumdarbību, kas izriet no tāda tiesiskā regulējuma kā pamatlietā aplūkots, īstenošanas ierobežojumi faktiski atbilst Savienības atzītiem vispārējo interešu mērķiem Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē.
- 96 Turklāt šie ierobežojumi atbilst samērīguma principam, ja tie nepārsniedz to, kas, ņemot vērā attiecīgo banku prudenciālo situāciju, ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka to emitētie kapitāla instrumenti tiek uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Šajā nolūkā tai būs jāņem vērā it īpaši Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. panta 3. punktā minētie elementi.
- 97 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmā jautājuma otro daļu un ceturto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 575/2013 29. pants, Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. pants, kā arī Hartas 16. un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar

kuru tajā reģistrētām kooperatīvajām bankām nav atļauts atteikt pašu kapitāla instrumentu dzēšanu, bet ar kuru minētajām bankām ir ļauts uz nenoteiktu laiku atlikt sabiedrības dalībnieka akciju dzēšanu izstāšanās gadījumā un pilnībā vai daļēji ierobežot šīs dzēšanas apmēru, ja vien šīs ierobežošanas rezultātā piemērotie dzēšanas ierobežojumi nepārsniedz to, kas, ņemot vērā minēto banku prudenciālo situāciju, ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka to emitētie kapitāla instrumenti tiktu uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, it īpaši ņemot vērā Deleģētās regulas Nr.241/2014 10. panta 3. punktā minētos elementus, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

*Par otro jautājumu*

- 98 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 63. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā šajā dalībvalstī reģistrētām kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, banku darbības veikšanai ir noteikts aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot, šīm bankām ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus, nepārsniedzot minēto sliekšni, vai likvidēties.
- 99 Saskaņā ar LESD 63. panta 1. punktu ir aizliegti visi kapitāla aprites ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā.
- 100 Šajā ziņā ir jāatgādina pastāvīgajā judikatūrā noteiktais, proti, tā kā LESD nav definēts jēdziens “kapitāla aprīte” LESD 63. panta 1. punkta izpratnē, Tiesa ir atzinusi indikatīvu vērtību kapitāla aprītes nomenklatūrai, kas ietverta Padomes Direktīvas 88/361/EEK (1988. gada 24. jūnijs) par [EK] Līguma 67. panta īstenošanu [(atcelts ar Amsterdamas līgumu)] (OV 1988, L 178, 5. lpp.) I pielikumā (spriedumi, 2009. gada 27. janvāris, *Persche*, C-318/07, EU:C:2009:33, 24. punkts; 2011. gada 10. novembris, Komisija/Portugāle, C-212/09, EU:C:2011:717, 47. punkts, un 2013. gada 22. oktobris, *Essent* u.c., no C-105/12 līdz C-107/12, EU:C:2013:677, 40. punkts).
- 101 Tādējādi Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka kapitāla aprīte LESD 63. panta 1. punkta izpratnē ir tā dēvētie “tiešie ieguldījumi” ar līdzdalību uzņēmumā, iegādājoties tā akcijas, kas dod iespēju efektīvi piedalīties tā vadībā un kontrolē, kā arī tā dēvētie “portfeļa ieguldījumi”, proti, vērtspapīru iegūšana kapitāla tirgū, kura ir īstenota vienīgi ar nodomu veikt kapitāla ieguldīšanu bez nolūka ietekmēt uzņēmuma vadību un kontroli (spriedumi, 2010. gada 11. novembris, Komisija/Portugāle, C-543/08, EU:C:2010:669, 46. punkts; 2013. gada 22. oktobris, *Essent* u.c., no C-105/12 līdz C-107/12, EU:C:2013:677, 40. punkts, kā arī 2019. gada 26. februāris, X (Trešajā valstī reģistrētas starpnieksabiedrības), C-135/17, EU:C:2019:136, 26. punkts).
- 102 Attiecībā uz šiem diviem ieguldījumu veidiem Tiesa ir precizējusi, ka par “ierobežojumiem” LESD 63. panta 1. punkta izpratnē ir uzskatāmi valsts pasākumi, ar kuriem var tikt kavēta vai ierobežota akciju iegūšana attiecīgajos uzņēmumos vai kuri var atturēt citu dalībvalstu investorus ieguldīt to kapitālā (spriedumi, 2010. gada 21. oktobris, *Idryma Typou*, C-81/09, EU:C:2010:622, 55. punkts; 2011. gada 10. novembris, Komisija/Portugāle, C-212/09, EU:C:2011:717, 48. punkts, kā arī 2013. gada 22. oktobris, *Essent* u.c., no C-105/12 līdz C-107/12, EU:C:2013:677, 41. punkts).
- 103 Šajā gadījumā atbilstoši pamatlietā aplūkotajam tiesiskajam regulējumam kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, banku darbības veikšanai ir noteikts aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot, šīm bankām ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus, nepārsniedzot minēto sliekšni, vai likvidēties.
- 104 Tādējādi, ierobežojot saimnieciskās darbības apjomu, ko var veikt Itālijas bankas, kas ir izveidotas noteiktā juridiskā formā, šāds tiesiskais regulējums var atturēt investorus no citām dalībvalstīm, kas nav Itālijas Republika, un trešajām valstīm iegūt dalību minēto banku kapitālā, un tādējādi tas ir uzskatāms par kapitāla brīvas aprītes ierobežojumu, kas principā ir aizliegts ar LESD 63. pantu.

- 105 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru valsts pasākumi, kas ierobežo kapitāla brīvu apriti, var būt pamatoti ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem ar nosacījumu, ka tie ir piemēroti izvirzītā mērķa sasniegšanai un nepārsniedz šī mērķa sasniegšanai nepieciešamo (spriedums, 2011. gada 10. novembris, Komisija/Portugāle, C-212/09, EU:C:2011:717, 81. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt Tiesa ir atzinusi, ka valsts tiesiskais regulējums var būt pamatots pamatbrīvības ierobežojums, ja to nosaka ekonomiska rakstura apsvērumi, kuriem ir vispārējo interešu mērķis (spriedums, 2013. gada 22. oktobris, *Essent* u.c., no C-105/12 līdz C-107/12, EU:C:2013:677, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 106 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā tika nospriests šā sprieduma 90.–95. punktā, ka pamatlietā aplūkots tiesiskais regulējums atbilst Savienības atzītiem vispārējo interešu mērķiem.
- 107 Līdz ar to – ar nosacījumu, ka ar šo tiesisko regulējumu noteiktais aktīvu sliexsnis (kura ievērošana ir priekšnoteikums, lai Itālijas kooperatīvās bankas, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, varētu veikt banku darbību) ir piemērots šo mērķu sasniegšanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, – no minētā tiesiskā regulējuma izrietošais kapitāla brīvas aprites ierobežojums ir pamatots.
- 108 Šādos apstākļos uz otro jautājumu ir jāatbild šādi: LESD 63. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā šajā dalībvalstī reģistrētām kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, banku darbības veikšanai ir noteikts aktīvu sliexsnis, kuru pārsniedzot, šīm bankām ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus, nepārsniedzot minēto sliexsni, vai likvidēties, ja vien šis regulējums ir piemērots tajā izvirzīto vispārējo interešu mērķu īstenošanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

### Par tiesāšanās izdevumiem

- 109 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriest:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 29. pants, Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 241/2014 (2014. gada 7. janvāris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina saistībā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz iestāžu pašu kapitāla prasībām, 10. pants, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru tajā reģistrētām kooperatīvajām bankām nav atļauts atteikt pašu kapitāla instrumentu dzēšanu, bet ar kuru minētajām bankām ir ļauts uz nenoteiktu laiku atlikt sabiedrības dalībnieka akciju dzēšanu izstāšanās gadījumā un pilnībā vai daļēji ierobežot šīs dzēšanas apmēru, ja vien šis ierobežošanas rezultātā piemērotie dzēšanas ierobežojumi nepārsniedz to, kas, ņemot vērā minēto banku prudenciālo situāciju, ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka to emitētie kapitāla instrumenti tiktu uzskatīti par pirmā līmeņa pamata kapitāla instrumentiem, it īpaši ņemot vērā Deleģētās regulas Nr. 241/2014 10. panta 3. punktā minētos elementus, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 2) LESD 63. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā šajā dalībvalstī reģistrētām kooperatīvajām bankām, kas ir izveidotas kā kooperatīvās sabiedrības ar ierobežotu atbildību, banku darbības veikšanai ir

**noteikts aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot, šīm bankām ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrībām, samazināt savus aktīvus, nepārsniedzot minēto sliekšni, vai likvidēties, ja vien šis regulējums ir piemērots tajā izvirzīto vispārējo interešu mērķu īstenošanai un nepārsniedz to sasniegšanai nepieciešamo; tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.**

[Paraksti]